

„Тѣ иматъ право да правѣтъ събрания, да обсъждатъ заблѣжителнитѣ отъ неудобства и стѣсненія и да ся обращатъ съ просьби до царьтъ. Всякакви възбраненія и гоненія на събранията и жалбитѣ сж незаконни.

„Не е законно да държи въ колоніитѣ въ мирно врѣме постоянна войска безъ съгласіето на колоніалното законодателно събрание на онѣзи мѣстность, гдѣто е войската.

„Безусловно и смѣстивно е необходимо, щото отдѣлнитѣ клонове на законодателната власть да сж взаимно независими. За туй да ся дава изпълненіе на законодателната власть на единъ съвѣтъ, който ся назначава и промѣнява отъ короната, е противно на конституціята и опасно за свободата на американската закодателна власть.“

Освѣнъ тѣзи декларация билъ направенъ адресъ до царьтъ, до англійскійтъ народъ и до Американцитѣ. Всичкитѣ тѣзи документи служатъ като прѣвъсходни исторически памятници за спокойното имъ разсужданіе. Съ това неискамъ да кажж, че колониститѣ не ся прѣдавали на никакво друго чувство, а ся държели като флегматици. Но искамъ да кажж, че тѣхната страстность не е била слѣпо увлеченіе. Не е възможно да ся производжтъ голѣми работи безъ увлеченіе и безъ страстностьта, защото отъ степенъта на страстностьта зависи и силата на дѣйствието. Страстностьта е енергія; но за работата само една енергія е малко; трѣба още да ся знае какво да ся прави. А въ туй имено ся изразило всичкото величіе на американскійтъ умъ (интеллектъ), всичкото величіе на американското настояваніе. Усѣщате и виждате страстность; но наедно съ туй виждате, че тя сила не ся движи безцѣлно, като нѣкоя сурова сила, испусната на